

O pojmoch Komunikovať znamená byť sám sebou a mať porozumenie pre druhého. Vlastne je to len porozumenie - sebe samému aj druhému človeku. Na komunikáciu sa používajú pojmy. Niektoré pojmy, ako tehla, pohár, sú jasné, nevzniká pri nich neporozumenie, lebo majú reálny, hmatateľný obsah. To sú **telesné pojmy**

. Iné pojmy sú

abstraktné

, ako pí, elektrón, neutríno, čierna diera, nemajú reálny hmatateľný obsah, sú to len konštrukcie rozumu, len vedecké teórie. Ďalšie sú

duševné pojmy

, ako radosť, strach, zlosť. Nie sú hmatateľné zmyslami, ale nie sú abstraktné, lebo sú reálne, lebo ich reálne prežívame. Aj keď u každého sa navonok môžu prejavovať inak, ich podstata je rovnaká. Nakoniec sú tu

pojmy

duchovné

. U tých vzniká najviac neporozumenia. Nielen preto, že sa u každého inak prejavujú, ale hlavne preto, že sú nám zatienené, niektorí ich prežívajú len málo a iní vôbec, preto ich často považujú len za abstraktné.

V dnešnej dobe vedy a rozumu, keď dominujú abstraktné pojmy, mnohí filozofi robia tú chybu, že aj o duchovných pojmoch uvažujú abstraktne. Abstraktne znamená nereálne, nehmatateľne, neprežívateľne. Ale čo nie je reálne, to je klamlivé. Poďme teda očistiť duchovné pojmy od klamu a hľadať pravdu.

Také pojmy, ako Boh, pravda, láska, spravodlivosť, dobro, šťastie by sa podľa niektorých nemali používať, lebo vraj najlepšie slúžia na demagógiu a manipuláciu. Je to pravda, že dokážu ľuďi dobre popliesť, ale práve preto by sme mali poznať ich pravý obsah, aby nás nikto nepomýlil a nezviedol z cesty.

BOH ... Čo si pod týmto pojmom predstavujete? V slovanských jazykoch slovo BOG pochádza zrejme zo sanskritského BHAGA, čo znamená Darca. V nemčine GOTT súvisí so slovom GUT (dobro, majetok), rovnako ako v angličtine GOD, GOOD. V gréčtine THEOS zase so slovom Theoria (nazeranie, pozorovanie).

Boh Darca - to nie je abstraktný pojem, ale veľmi konkrétny. Vníмали by sme ho, keby sme nežili tak industriálne a nemysleli si, že pitivo sa vyrába v závodoch Coca-Cola. Prastarých ľudí sa spýtajte, odkiaľ je pitivo a povedia vám neuveriteľnú vec: údajne

pitivo samo spod zeme vyviera a to miesto nazýva sa prameň. Nie je to fabrika, ktorú niekto postavil, je to dar. Je pre všetkých a úplne zadarmo. Oná fabrika si ten dar len sprivatizovala pre seba. Ani jedivo sa nevyrába, aj to je darované. Videli ste, žeby na nejakej farme vyrobili jablko? Nie, to je darované, proste vzniklo akýmsi zázrakom pre nás, farma si len sprivatizovala tento dar pre seba. Vo svojej honbe za prepychom sme zabudli na to, čo všetko máme darované. Ak dokážeme vnímať svoje obdarovanie životom, vnímame Boha-darcu. Bez ďalších predstáv o tom, aký ten darca je, proste len Darca. V našej priemyselnej dobe je to uvedomenie naozaj ťažké. Dar nám spôsobuje potešenie, čiže DOBRO a blahobyt, čiže bohatstvo (GOOD).

Boh Pozorovateľ

- tak isto nie je abstraktný pojem. V detstve som mal stále pocit, že každý môj čin je pozorovaný, zapisovaný a kedykoľvek môže byť hocikomu zverejnený. Keď človek začne robiť veci, za ktoré sa hanbí, ktoré nemieni zverejňovať, začne tento hlas v sebe potláčať, až ho úplne umlčí. Tomu sa hovorí: smrť Boha Pozorovateľa. Ak teda dokážeme vnímať, že všetko, čo sa deje, minulosť, prítomnosť aj budúcnosť, sa nestrácajú, ale sú uložené, vtedy vnímame Boha Pozorovateľa, bez toho, aby sme si vytvárali o ňom ďalšie predstavy.

Boh Otec

- kedykoľvek máme pocit, že nás život vedie a vychováva, je to vlastno akoby otcovská výchovná ruka, je to Boh Otec. A zase - nie je správne, ak si vytvárame nejaké ďalšie predstavy, okrem toho, čo reálne cítime. Inak z Boha robíme luhára (alebo zo seba).

Boh Matka

- ak máme pocit, že sme sladko učičkáni v náručí života, že čerpáme energiu v pohľadení životom, vnímame Boha Matku.

Boh Sudca

- ak žneme, čo sme zasiali, ak vnímame, že je nám spravodlivo odplatené podľa toho, ako sme sa my sami druhým oplácali, či v dobrom, či v zlom, tu vnímame Boha sudcu.

Boh Osud

- ak cítime v sebe určité predurčenie, že na niečo máme a na niečo nie, akoby naša životná cesta bola vymedzená našimi danosťami, schopnosťami, darmi, to vnímame Boha Osudu.

Boh Dobro

- ak niekedy cítime, akoby sa na nás usmieval celý vesmír, tam kdesi na pozadí alebo akoby sa mala roztrhnúť obloha ako opona a z nej sa mala vynoriť nejaká známa dobrá tvár a s úsmevom nám povedať niečo milé a pekné, čo nás rozveselí a obšťastní, to vnímame Boha ako Dobro.

Boh Život

- ak vnímame, že ONO to žije v nás SAMO, sme na stope životu. Či dýchanie, či činnosť srdca, či ďalších orgánov, akosi zázračne funguje v krásnom súlade samo od seba. Ak sme schopní to vnímať, to vnímame Život.

Každý horespomenutý Boh je úplne reálny, vnímateľný, bez rozumových abstrakcií a falošných predstáv. Je to teda Boh vhodný aj pre ateistov. Jediná potiaž, že ho nevidíme, nevnímame, spočíva v tom, že sme málo vnímaví. A prečo sme málo vnímaví? Lebo vnímame viac svojej túžby, žiadosti a chtivosti, než realitu okolo seba a v sebe samom.

PRAVDA ... je veľmi širokospektrálne slovo. Sú ľudia,

ktorí by ho radi vyhodili zo slovníka, pretože sa často zneužíva a kriví. No ale kvôli nejakým tlčhubom nebudeme predsa ochudobňovať slovenčinu. Keď je Pravda pošliapaná a pokrivená, treba ju očistiť a narovnať, nie na smetisko vyhodit'.

Pravda

subjektívna

- je to, čo hmatáme, vidíme, počujeme, voniame, čucháme a cítime. Zato, že je subjektívna, nie je o nič menej dôležitá. Ved' aj my sme dôležití. Komu chýba úcta k sebe a sebaaprijatie, ten si neváži ani pravdu subjektívnu. Ak

múdreému človeku niekto povie: cítim to tak a tak, múdry vie, že je to pravda a nie lož. Múdry človek neodsudzuje subjektívnu pravdu len preto, že ju vyslovil len jeden človek. Múdry odsudzuje len lož, faloš a klam, kto odsudzuje pravdu (čo i subjektívnu pravdu jediného človeka), nie je múdry.

Pravda spoločenská

- je tá subjektívna pravda, na ktorej sa viacerí zhodneme.

Chce to komunikáciu a

vzájomné porozumenie. V našej spoločnosti prevláda túžba brať, dosahovať, presadzovať a bojovať, nie túžba pochopiť. A preto sa mnohým zdá, že každý má svoju vlastnú pravdu. Ale to je len nedostatok komunikácie a úprimnosti. Neschopnosť rozpoznať pravdu v sebe samom a v tom druhom.

Pravda absolútna

- je tajomstvom bytia. Nie je

abstraktná, nie je filozofická, je reálna. Je aj subjektívna, aj spoločenská, aj ešte niečo viac. Ale keď ľudia nevedia nájsť ani spoločenskú pravdu, ako chcú prísť k pravde absolútnej? Nemožné pre tých, ktorí nemajú schopnosť porozumenia. Absolútna pravda je to, čím vpravde sme, hovorí sa, že je v nej aj to, odkiaľ sme sem prišli a prečo sme tu, že vraj je v nej najvyšší zmysel života a

nekončiaca radosť, najvyššie oslobodenie človeka. Tak hovoria. Ale kto nepreverí, ten neuverí...

Pravda □ Múdrosť

- znamená chápať veci z nadhľadu, vidieť do príčin. Pravdou môže byť, že Jano chodí každý deň do krčmy (alebo sa inde krčí). Ale múdrosťou je, keď viem, prečo to robí, čo ho tam

ťahá, čo ani on sám nevie.
Múdrosť je poznanie,
pochoopenie, to nie sú teórie,
ani domnienky, ani
náboženské dogmy. Ak to
nie je priame videnie
skutočnosti, tak je to lož, nie
pravda. Najväčšou
prekážkou múdrosti sú teda
vedecké teórie a
náboženské dogmy,
nazývané aj náboženská
viera, ktorú údajne Boh

zoslal po tom či onom prorokovi, v tej či onej knihe. Aj keby boli pravdou, pokiaľ človek nemá priame poznanie, sú pre neho len klamom. Môžu ho ale inšpirovať k hľadaniu vlastného pochopenia a porozumenia. Slepá viera je záhuba ľudstva a pošliapanie pravdy.

Pravda □ Spravodlivosť

- je schopnosť povýšiť sa nad vlastné ego a vidieť veci aj z druhej strany, napríklad aj z nejakého iného ega. Ak sa pozriem na veci z viacerých strán, vidím to viac celistvo a vyvarujem sa všelijakých subjektívnych klamov a zdaní. Spravodlivý človek vidí teda iného ako seba samého, nerobí rozdiel.

Zato, že spravodlivosť
dnes nepozorujeme okolo
seba, to neznamená, že
neexistuje. Žijeme vo veku
nespravodlivosti, nie preto,
aby sme spravodlivosť
pochovali, ale aby sme
spravodlivosť hľadali.

Cesta je jasná:

komunikáciou ega s egom,
prestaneme byť len egom.

LÁSKA ... zasahuje od každodenných maličkostí až k podstate vesmíru. Tiež sa veľmi zneužíva a tiež ju treba očistiť od falošných predstáv. Láska je príťažlivosť. Láska je aj blízkosť. Láska je cítenie krásy, šťastia a dobra. Láska je jednota, súcitenie, porozumenie.

Láska je aj sila a nevyčerpatelná energia pre život, je to chuť tvoriť nové veci, je to chuť prekonávať prekážky, vrátane prekážky sebaobetovania. Láska je pochopenie Jednoty, jej krásy a sily. Láska začína jemnou príťažlivosťou a končí výbušnosťou.

Láska partnerská

- od jemnej príťažlivosti cez hľadanie porozumenia, po schopnosť sebaobetovania pre druhého. Vždy je obrazom a nedokonalým presvitaním Lásky dokonalej cez oblaky našej oddelenosti.

Láska spoločenská

- je slabší odvar partnerskej lásky, v ktorom je zrušená výlučnosť na jedného partnera a preto je možná s kýmkoľvek.

Láska dokonalá

- spolu s absolútnou pravdou tvorí základ existencie. To, čo vnímame v bežných dotykoch lásky, je jej nedokonalým odrazom. Kto v ňu verí, cíti z nej viac, kto neverí, sám si zabráňuje prístup.

Teda je pre nás
hmatateľná a reálna
do takej miery, do akej
sme jej otvorení.

Pozor, nedajte sa
láskou manipulovať.

Bud'te otvorení láske,
ale neprijímajte s ňou
aj lož. Lebo pravá
láska môže existovať
len s pravdou.

Pochopte najprv silu úprimnosti a pravdivosti, aby vaša láska bola naozajstná a nie klamlivá. V súčasnej dobe plnej náboženských učení a siekt je to ťažké, nedat' sa strhnúť lžou. Človek sa musí obrniť pravdou, pevne sa

postaviť a povedať, že pravdou je len a len to, čo naozaj reálne prežíva, nič viac. A vo svojich prežívaniach musí mať jasno. Ak to neurobí, v domnení, že prijíma lásku, podľahne falši a tak bude oklamáný a uväznený v takej či

onakej sekte alebo
názorovej skupine.
Tým, že lásky je v
našej spoločnosti
veľmi málo, ľudia sa
ňou dajú ľahko
manipulovať.

Láska □ Dobro

-
znamená pocity
šťastia, pokoja,
naplnenia,
spokojnosti. Nie
nadarmo dobro -
GOOD znamená aj
majetok. Lebo Dobro
je tým pravým
majetkom, ktorý môže

obohacovať každého
človeka, aj keď nič
nevlastní. Pre tých,
ktorí Dobro
relativizujú: Sa pozrite
okolo seba. Za čím sa
to všetci ľudia tak
naháňajú? Prečo
chce každý vlastniť,
mať a byť bohatý? Nie

je to predsa len naša
prirodzená túžba po
Dobre, realizovaná v
zatemnenosti
vedomia? Takže
prestaňte relativizovať
Dobro a nájdite ho.
Keď ho ponúknete
tým, ktorí vedú vojny,
koristia a utláčajú,

potom prestanú.

Láska □ Šťastie

-

byť šťastným
znamená, že mi nič
nechýba. Nikdy
nemôže byť
skutočne šťastný ten,

kto chce vlastniť. Či majetok, či človeka, či moc, či peniaze. Šťastie znamená byť slobodný od každého vlastníctva tu a teraz. Na ničom nelipnem, proste len SOM. A čo dávam, to prijímam. Akou

mierou meriam,
takou mi bude
namerané. Byť
šťastný znamená
priať dobre každej
bytosti, prijímať
všetko, čo je, také,
aké to je, znamená
veriť v zmysel a účel
všetkého, v krásu

existencie. Ak v to
verím, nemám v
sebe žiadny strach
ani žiadny hnev.

Jar je najkrajšie
ročné obdobie,
pretože je obdobím
prebúdzania,

prechodu zo smrti
do života. Tak aj
život je krásny nie
šťastím samotným,
ale prechodom z
nešťastia do šťastia.
Preto aj nešťastie je
potrebné, rovnako,
ako zima.

Toľko o
základných
duchovných
pojmoch. Dúfam, že
to nepojmete ako
hustenie vedomostí,
ale ako inšpiráciu k

samostatnému
pátraniu, ktoré si
môžeme spoločne
zdieľať.....

Copyright (c) ...

*Tento dokument je
chránený autorským
zákonom a nie je
možné ho nijako
kopírovať,*

*rozmnožovať, ba ani
čítať v nálade
ponurej, smutnej a
beznádejnej.
Nedodržanie tohto je
považované za
zločin, bude
prenasledované
krutými trestami
(severe civil and*

criminal penalties) a bude stíhané podľa zákona v maximálnej možnej miere. Naopak, v dobrej nálade je možné dokument nielen rozmnožovať, ale aj zo striech vyhlasovať, čvirikať,

*vyspevovať a iným
spôsobom
zverejňovať všetkým
ľuďom dobrej vôle, a
to aj ako svoje
vlastné myšlienky
alebo v ľubovolnej
vlastnej úprave.*